

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1509/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радиша Јовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Србијашуме“ – Шумско газдинств „Топлица“- Шумска управа Блаце, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 253/2021 од 16.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 253/2021 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 253/2021 од 16.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П1 6/2020 од 12.10.2020. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име неисплаћене зараде у периоду од октобра 2003. године закључно са јуном 2010. године исплати одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе одређено у ставу првом изреке, да се наложи туженом да у корист тужиоца уплати код надлежног Фонда за пензијско и инвалидско осигурање порезе и доприносе за период од 01.10.2003. године до 16.06.2010. године у укупном износу од 436.917,36 динара, са законском затезном каматом, одбијен захтев тужиоца за исплату отпремнине предвиђене Правилником тужене и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1.и 3.).

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 06.11.2015. године. Првостепена пресуда донета је 12.10.2020. године. Другостепена пресуда донета је 16.03.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 4.036.646,80 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 15.353,82 евра.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић